

[Annette Just]

tik, der er blevet ført, i virkeligheden har gjort det hele meget værre. Vi mener, at sanktioner ligefrem skader de sorte og altså skader det flertal, der er i Sydafrika, fordi de ikke har så nemt ved at eksportere. Men jeg kan godt se, at SF har fundet nogle af smuthullerne, og man kan måske håbe, at der er nogle, der læser dette forslag og lærer noget af det.

Fremskridtspartiet går imod sanktioner i al almindelighed og i særdeleshed imod dette forslag.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti er tilfreds med, at vi har fået den nødvendige sanktionslovgivning over for Sydafrika, og vi er naturligvis også varme tilhængere af, at denne lovgivning overholdes, og at de kontrolorganer, vi har til den slags, fungerer effektivt.

Bemærkningerne til forslaget er spændende læsning, hvor man kan se, hvordan det i nogle tilfælde er lykkedes at omgå lovgivningen. Men jeg er også sikker på, at de, der har ansvaret for, at lovgivningen bliver overholdt, vil være opmærksom på disse forhold.

Men vi må naturligvis, som udenrigsministeren sagde, gøre os klart, at vor jurisdiktion er Danmark, og at det derfor er her, vi må arbejde. Jeg er enig med en række tidligere ordførere i, at vi nu må bruge kræfterne på at få forstærket og forbedret sanktionspolitikken ved påvirkning af vore samarbejdspartnere. Jeg tror ikke på, at vi når en forbedring af hele situationen ved yderligere bureaukratiske organer.

Berlau (FK):

Det interessante ved denne debat er, at det er de partier, som i sin tid var modstandere af, at der blev indført kraftige sanktioner over for Sydafrika, som nu udtrykker sig i skarpe vendinger over for dette forslag. Argumentationen er selvfølgelig ændret fra den tidligere diskussion, for hvor man dengang gav udtryk for, at indførelse af sanktioner over for Sydafrika var noget nær det mest fejlagtige, man overhovedet kunne forestille sig, er man nu af den opfattelse, at dansk erhvervsliv simpelt hen er indstillet på at efterleve lovgivningen, og at ingen kunne drømme om, at der skulle ske overtrædelser af betydning. Og ud fra den argumentation henviser man til, at det skulle være bedre at forsøge at overbevise andre lande om, at de skal indføre sanktioner.

Nu er det jo ikke nødvendigvis et enten-eller, det kan ganske udmærket være et både-og. Der er intet til hinder for, at udenrigsministeren eller andre bruger deres mange rejser rundt om i verden til at plædere for, at der skal indføres sanktioner på lige fod med dem, man har vedtaget i Danmark og måske også i en række andre lande, samtidig med at man arbejder på at sikre, at der ikke sker overtrædelse af den danske lovgivning.

Det er en ubrudt tradition at have en helt fabelagtig tillid til dansk erhvervsliv med undtagelse af dem, som selvfølgelig kommer i spjældet, fordi de ikke overholder reglerne eller på anden måde besværliggør sig en gang imellem. I al almindelighed har man altså en gigantisk tillid til dem – en tillid, som jeg ikke deler, og som mit parti ikke er sikker på kan stå for en nærmere undersøgelse.

Derfor er vi af den opfattelse, at man naturligvis bør sørge for at kontrollere tingenes tilstand, og til det formål er det en ganske udmærket idé at etablere et sanktionsbureau. Det behøver ikke at være en stor og bekostelig affære; men vi mener, der er ganske udmærket dokumentation for, at det netop er igennem en række af disse bureauer og organisationer, som nævnes i forslaget, nemlig Shipping Research Bureau og World Campaign, der er sket afsløringer af overtrædelser af embargoen; det er ikke Det Konservative Pressebureau, der en gang imellem slipper en vind om, at dansk erhvervsliv vist ikke har opført sig, som det skulle. Det har hele tiden været private organisationer og stort set ikke myndigheder, som har måttet afsløre den slags forhold. Og det er vel også kendetegnende, at det er det brede folkelige arbejde, som har været medvirkende til disse afsløringer.

Vi støtter altså forslaget helt ud og helhjertet. Men der er et spørgsmål, som jeg synes SF burde have taget op, da det tilsyneladende ikke er blevet afklaret i sidste folketingssamling, nemlig spørgsmålet om danskejede, men udenlandsk registrerede tankskibe og deres transporter af olie til Sydafrika. Hvis det havde været med inde i billedet, havde vi måske haft mulighed for at få rettet op på den misfortolkning, som visse embedsmænd i Industriministeriet imod Folketingets flertal sidste år anlagde netop i spørgsmålet om disse olietransporter. Men det er muligt, at vi under behandlingen af dette forslag også kan få den diskussion op at vende.